

na lievo, u spuštеноj lievoj ruci drži atribut, s kojim se najčestije predstavlja, rog obilnosti (*cornu copiae*, Füllhorn), u izpruženoj desnici pako skeptron i predmet, za koji sbog drobnosti nebih znao pravo kazati, što je, nu od običnih atributa, koji se božici Fortuni udieljuju, najviše naliči klasu ili preslici. Fortuna s klasom u ruci ili smakom dolazi kod Böttgera, Vaseugemälde I. str. 211 i K. O. Müllera, op. cit. str. 607, s preslicom kod K. O. Müllera ibd. Glava božičina obavita je vrpcom (*taenia*).

32. Pras vis. 0-0115 m., šir. 0-009 m. u zlatnu prstenu (u muz. pod »zlatni predmeti« br. 3). Držanje božice je isto, što i kod prediduće, samo je radnja mnogo lošija, što se osobito vidi u nerazmjerno kratkom tielu. *Cornu copiae* u lievoj ruci vidi se sasvim dobro, nu što je božici na desnoj strani do nogu nemogu ustanoviti: nagadjam da je veslo, s kojim se Fortuna dosta često prikazuje. Sr. Paulyevu Realeneyclop. s. v. *Fortuna*, Preller röm. Myth. str. 560 i op. 2, K. O. Müller op. cit. str. 607,2, Sacken op. cit. str. 174, Winckelmann, op. cit. str. 297. br. 1816 i dr.

33. Karneol 0-0135 m. šir., 0-012 m. vis. u srebernu pečatu (muz. br. 107), iz sbirke bosanskog samostana Fojničkoga: Dvopreg prama desnoj strani okrenut, na kolih stoji krilata božica držeć lievom rukom uzde, desnom pako vienac — *Victoria*. Radnja je slaba. (Konac sliedi). *Dr. F. Mairner.*

Rimski nadpis u Osjeku izkopan.

Obavieščeni od vriednoga povjerenika hrv. arkeol. društva u Osieku prečast. g. Josipa Šestaka, da se je tu nedavno u Osieku našla ploča sa rimskim nadpisom; da mu je neki židov, koj ju prekupio bio, nudjao za 25 for., a da je napokon za osiečki muzej utemeljitelj njegov g. Sedlaković nabavio, obratili smo se na dobro poznatu prijatnost starog nam prijatelja i rodoljuba g. prof. A. Kodrića, povjerenika zagrebačkoga i ravnatelja pomenutoga muzeja, neka nam izvoli poslati otisak toga nadpisa na papiru. Gosp. Kodrić rado se odazva našoj molbi, na čem mu najtoplija hvala. Po Kodriću taj kamen »gore je sasvim čist, na lievoj sredini i dole okamenitom zemljom pokriven, ali ipak ne toliko, da nebi se mogla slova čitati.« Kamen je 23 cm. visok, 45 cm. širok, a 10 cm. debeo. Po otisku nadpis glasio bi ovako:

D · M ·

A/RELIÆ SABIME Q D CO
 NIVGI ARABELL Q NV · F · I
 OVE NXIT ANN XXX · AV
 ELI GRATVS F E GRATAF
 ILI HEREDES MATRI B
 ENERENTI FECERVNT CV
 RANE AVR SABINO TVT
 ORE PP SS H MH N S

U drugom reduku rječ *Subinae* svršuje sa ME mjesto sa ME·, a ono Q D, koje sledi, značilo bi *quondam* (Corp. Inscr. Lat. III. n. 2199. 3529. 3544 itd.) U trećem reduku poslije rječi *coniugi* dolazi ARABELL QN, valjda *Arabelli quondam*, t. j. opet *quondam* (naime i on već od prije mrtav), sve bolje iztaknut razitom crtom nad QN. Ovo Q jasno je izraženo, te se nemože čitati za o t. j. *Arabellonis*, izim u slučaju, da se i tu radi o klesarskoj pogreški. Slova V · F · I po svoj prilici znače: *viva fieri jussit*. U četvrtom reduku ono prvo N stoji mjesto VI, očita klesarska pogreška (*vixit*). U zadnjem reduku ono PP SS teško se označiti daje, pošto onako skupa u nadpisih nedolazi. PP značilo bi u sličnih slučajevih *parentibus pientissimis* (ovdje *parenti pientissimae*) ili *pro pietate*. ili *propria pecunia*. ss dolazi i u ovostranih nadpisih (Cor. Inscr. Lat. III. 5462. 5606 itd.) a značilo bi *supra scriptus* ili *sumptu suo*. Ostala slova znače pako: *hoc monumentum heredes* (MH mj. MH) *non sequitur*. Cielu dakle nadpis mogao bi se po nas ovako čitati:

D(iis) M(anibus) Aureliae Sabinae q(uom)d(am) coniugi Arabell(i) q(uo)n(dam) [ili Arabellon(is)] v(iva) f(ieri) i(ussit). que vixit ann(os) XXX. Aureli(us) Gratus f(ilius) et Grata fili(a) heredes matri bene(me)renti fecerunt, curante Aur(elio) Sabino tutore p(arenti) p(ien-tissimae) [ili pro pietate] s(upra) s(criptae). h(oc) m(onumentum) heredes) n(on) s(equitur). S. L.

Dopisi.

1. „Veleučeni i velecienjeni gospodine! — . . . Pri poslednjem sastanku našem u Budimpešti ste me poticali, da Vam i o tom, što sam i ja kao radnik na arkeolog. polju izkusio, koju javim; te toga radi uzimam si slobodu izvijestiti Vas, da sam god. 1879 pri jednom kupu različitih novaca ovdje slučajno kupio i jedan kvinar cara Proba, kojega predka u slavnom djelu Cohenovom o rimskim noveima opisana nema, a zadak ovome shodan tamo se nalazi (Cohen. V. str. 244. br. 116.) Isti kvinar je od bakra, i to slededeći: